

Autorství v pořadí čtvrtého Zlatého Trapsavce patří Tapi. Dodnes nejúspěšnější autorce v počtu zisku Zlatých Trapsavců, autorce která jako už jedna z mála z původní trapsavecké Smečky žádný ze slavnostních trapsaveckých ohňů nevynechá. To všechno ovšem dvacetiletá nadějná autorka nemohla vůbec tušit. Její dílko dnes označované za trampskou poezii agitační by nepochybně bodovalo i v současnosti. A to rozhodně o všech oceněných básničkách a povídkách z té doby říci nelze.

Příjemné čtení **RUKU V RUCE** Tuláci z uplynulých století
králové cesty bez cíle a nikam,
často si zamyšleně říkám,
zda moje myšlenky k vám někdy doletí.
Mne také žene nesmyslná touha
nestát a jít, i když je cesta dlouhá,
nohama hladit trávu měkkou,
před sebou sluncem ozářenou pláň –
jdu jako vy tou nekonečnou štrekou
a cítím ve své dlani vaši dlaň. Toulaví jezdci na vagónech,
trampové zrezivělých kolejí,
kde pražce klepáním se zahřejí
a vítr píská song ve zdivočelých tónech,
v lijáku, mrazu, nepohodě
jeli jste cestou ke svobodě
a místo ní vás čekaly zas mříže.
Já život na trati už asi nepoznám
a vaše příběhy znám jenom z knížek
Proč tedy cítím v dlani vaši dlaň? My, věčně nepokojní hledači
člověkem zapomenutého ráje,
snad dojdeme jednou do našeho kraje
po cestách z kamení a bodláčí,
tam, kam trempové vždycky dojít chtěli,
kde nikdy nejsi osamělý.
Vždyť víš, že jsou srdce, jež stejným rytmem tlukou
a lidským očím platíš stejnou daň
Tak když nad tebou všichni mávnou rukou,
ty stále cítíš v dlani něčí dlaň. **Zlatý Trapsavec 1974**
 Iva Tapi Hubáčková - Synáková